

Írta:

2014. január 31. péntek, 11:29

Új játék, mozgalom van kialakulóban, kicsiny hazánkban. Ráérő emberek eldöntötték, megkeresik mind a tizenkilenc jelenlegi magyar megyére legjellemzőbb kötetet (képünk illusztráció). Aminek – lássuk be – szinte semmi értelme nincsen. Még akkor sem, ha maga a szándék nem volt éppen rossz. Ám szakmai alapon megvalósíthatatlan küldetést vállaltak fel az ötletgazdák!

Regényekről lenne szó, tehát riportkötetek, más egyebek szóba sem jöhetnének. Ebből következően aztán például **Moldova György** írásai esélytelenek lennének. Még akkor is, ha az író bejárta Komlót, Mohács, meg Sellye vidékét derekasan. Papírra is vetette történeteit, de a szabály, az bizony szabály!

Már a szavazás megkezdése után néhány órával kiderült, nehéz a dolgokat pontosan meghatározni. Hiszen a régebbi, történelmi megyehatárok máshol húzódtak, mint ahol most azok megtalálhatók. Ebből következően aztán „A Tenkes kapitánya”, meg a „Szigeti veszedelem” mások számára is kedves lehet.

Amúgy meg egyetlen egy megyére jellemző lapköteg alighanem nincsen sehol. Hiszen, ha a megyeszékhelyet, Pécs-et vesszük előtérbe, akkor nyilván más dolgok kapnak hangsúlyt, mint a környéken. Itt ugyanis egyetlen, színház működik, amikkel a vidék vidéke meg nem dicsekedhet. De Harkány fürdőjével, Orfű hegyeivel ugyan mi vetekedhetne, a mérleg

Írta:

2014. január 31. péntek, 11:29

másik oldalán? Akár irodalmi nézőpontból vizsgálva is a dolgokat.

Csak-csak oda lyukadunk ki, megtalálni a helyes megoldást lehetetlen, egyben felesleges is. Főleg ha hozzátesszük, hogy az „Egri csillagok” egy rövid epizódja Baranyában játszódik. Ettől természetesen még nem lehet elvitatni a hevesiek jogát az alkotáshoz. De azért számos olyan írást ismerünk, amelyik időben, térben több síkon zajlik.

Ennyi felvetés, felesleges zsörtölődés után talán annyit még érdemes megjegyezni: jó hogy egyeseknek ennyi idejük, energiájuk van foglalkozni a magyar irodalom gyöngyszemeivel. Mégis, talán a helyzet legjobb megoldása egy könyvtárostól hangzott el (köszönjük Zoltán!). Aki szerint **Dante Alighieri**

„Pokol” című kötete mindenképpen ideillik. Legalábbis egy darabja feltétlenül alattunk van, a miénk. Még akkor is, ha formailag elbeszélő költeményről van szó, tehát kissé kilóg a sorból. Bár csak műnem szempontjából, másképpen nem!